

בית דין ירושלים

לדיני ממונות ובירורי יוחסין

נימוקי דין תורה זה מתוך הנפסק באחד מסניפי בית הדין בבני ברק ובקרית ספר (מודיעין עילית) בשבתו כבוררות וכבית הוראה לממונות במעמד שני צדדים, ע"י דיין יחיד או מותב תלתא

(תיק זה פורסם כבר בחוברות המודפסות של בית הדין)

תיק מס' 2802.

דין ודברים שנטען בדבר עובדת חצי יום כסייעת לקשישה סיעודית שנעדרה ללא הודעה בימי המלחמה, והקשישה חייבת סייעת, ומיד באותו יום הראשון שנעדרה נודע הדבר בצהריים כשהגיע עת התורנות של בנות המשפחה והתקשרו ושאלו אותה, ואמרה בגלל המלחמה, ושוב שאלו למה לא הודיעה, ולא היה לה הסבר. ושוב למחרת לא הגיע בלי להודיע. ושוב התקשרו לשאול, והתירוף שלה היה שהגיעו לביתה בנות ונכדות לשהות אצלה ולהתארח ואינה יכולה או אינה רוצה לצאת ולעזבם בבית. והעובדת היא רשמית מטעם "עזר מציון" ומקבלת ע"ז משכורת מביטו"ל, והוראות ביטו"ל ועזר מציון היו שאלו עובדים חיוניים וגם העבודה בתוך מקום פרטי שיש בו מרחב מוגן כבכל בית, ואין הפסקת עבודה.

בלית ברירה איתרו עובדת אחרת וכבר 10 ימים שהקשישה מאוד מרוצה ממנה. וכשנגמרה המלחמה רוצה הראשונה לחזור, והמשפחה מעדיפים את השניה, כי הראשונה הפסיקה בצורה רשלנית והפסידה מעצמה את מקום העבודה. השאלה היא האם חייבים להעסיק את הראשונה אחרי עזיבה כזאת בניגוד לצורך החיוני. או שכבר מעצמה אינה נחשבת לעובדת יותר.

אחרי בירור כל הטענות ואין סתירות בין הצדדים הוכרע למעשה: שצריכים להגיע עמה להסכמה ע"ז. כי אם תתבע אותם יתכן שיפסידו, ואם יתבעו אותה ראשונים ירוויחו ממנה ע"פ החוק שעובד שעוזב בלי תקופת הודעה מקדימה מראש חייב לשלם

לקשיש שכר מכיסו על תקופת ההודעה המוקדמת. ועדיף לשני הצדדים להתפשר. ואם לא מתפשרים יש להקדים ולתבוע תיכף.